

Sprawa przygotowania dziecka

Chociaż w tekście o przestępczości komputerowej koncentrujemy się na przestępstwach finansowych związanych z białymi kołnierzykami, nie wolno nam zapominać, że istnieje wiele innych rodzajów przestępstw, które są typowe dla cyberprzestępczości, a także przestępczości internetowej. Typowe przykłady to hakerstwo, pornografia dziecięca i uwodzenie dzieci w Internecie. Tu przedstawiamy przypadek uwodzenia dziecka jako przestępstwa komputerowego. Korzystanie z Internetu znacznie wzrosło w ciągu ostatniej dekady. Technologia informacyjna stanowi obecnie kluczową część formalnego systemu edukacji w wielu krajach, zapewniając, że każde nowe pokolenie użytkowników Internetu jest bardziej biegłe niż poprzednie. Badania przeprowadzone w Wielkiej Brytanii sugerują, że większość młodych ludzi w wieku 9-19 lat korzystała z Internetu przynajmniej raz dziennie. Internet daje możliwość interakcji ze znajomymi w serwisach społecznościowych oraz umożliwia młodym ludziom dostęp do informacji w sposób, którego poprzednie pokolenia nie sądziły, że jest to możliwe. Medium umożliwia również użytkownikom zamieszczanie szczegółowych danych osobowych, do których może uzyskać dostęp każdy odwiedzający witrynę, i stanowi platformę do dotychczas nieznanego komunikacji równorzędnej. Istnieje jednak coraz więcej dowodów na to, że niektórzy dorośli wykorzystują Internet do uzyskiwania dostępu do dzieci i młodzieży w celu wychowywania ich do celów wykorzystywania seksualnego. Myspace był pozywany w Stanach Zjednoczonych przez rodziców, którzy twierdzili że ich dzieci kontaktowały się z przestępcami seksualnymi na stronie i w konsekwencji były wykorzystywane. Internet odgrywa również rolę w ułatwianiu produkcji i dystrybucji nieprzyzwoitych, nielegalnych wizerunków dzieci, które mogą zachęcać i uzupełniać uwodzenie w sieci.

Przestępcy online

Ostatnie postępy w technologii komputerowej pomagają przestępcom seksualnym, stalkerom, pornografom dziecięcym, handlarzom dziećmi i innym z zamiarem wykorzystywania dzieci .

Internetowe tablice ogłoszeń, czaty, prywatne strony internetowe i sieci peer-to-p* są codziennie wykorzystywane przez pedofilów do spotykania niczego niepodważających dzieci. Problem potęguje brak bezpośredniego zarządzania przez organ międzynarodowy, który ograniczy nielegalne treści i działalność. W większości krajów obowiązują już przepisy chroniące dzieci, ale potrzebne jest wspólne egzekwowanie prawa i międzynarodowe przepisy w celu zwalczania wykorzystywania seksualnego dzieci.

Mężczyźni, którzy szukają seksu u młodych ludziach, są pedofilami. Według Dunaigre, pedofil jest postacią emblematyczną, przerobioną na karykaturę i nasyconą wszystkimi lękami, niepokojami i obawami, które wstrząsają naszym dzisiejszym społeczeństwem. Według Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) akty pedofilskie to zachowania seksualne, które osoba dorosła (16 lat lub starsza), głównie płci męskiej, zachowuje się wobec dzieci w wieku przedpokwitaniowym (13 lat lub mniej). Według WHO zwykle musi istnieć pięcioletnia różnica wieku między tymi dwoma, z wyjątkiem przypadków praktyk pedofilskich pod koniec okresu dojrzewania, gdzie liczy się bardziej różnica w dojrzałości płciowej. Jednak definicja zachowań przestępczych różni się w poszczególnych krajach. Jak stanie się jasne po przeczytaniu tego artykułu, czyny pedofilskie w Norwegii to zachowania seksualne, które dana osoba zachowuje wobec dzieci w wieku 16 lat lub młodszych. W norweskim prawie karnym nie ma definicji minimalnego wieku osoby zajmującej się uwodzeniem, ale różnica wieku i różnica w dojrzałości płciowej są uwzględnione jako kryteria odpowiedzialności karnej.

Wolak i inni przedstawiają dwa przykłady przestępstw popełnianych przez przestępców seksualnych w Internecie w Stanach Zjednoczonych:

- Policja w West Coast znalazła pornografię dziecięcą w posiadaniu 22-letniego sprawcy. Sprawca, który pochodził z północno-wschodniego stanu, przyznał się, że zaprzyjaźnił się online z 13-letnim miejscowym chłopcem, podróżował na Zachodnie Wybrzeże i spotykał się z nim w sprawach seksu. Przed spotkaniem sprawca i ofiara korespondowali online dla około sześciu miesięcy. Sprawca wysłał ofierze nagie zdjęcia przez kamerę internetową i e-mail, a oni dzwonili do siebie i pisali ze sobą setki razy. Kiedy spotykali się na seks, sprawca robił graficzne zdjęcia spotkania. Ofiara wierzyła, że był zakochany w sprawcy. Mieszkał sam z ojcem i walczył o dopasowanie i pogodzenie się z byciem gejem. Sprawca posiadał duże ilości pornografii dziecięcej, które pobrał z Internetu. Został skazany na 10 lat więzienia.
- 24-letni mężczyzna spotkał 14-letnią dziewczynę w serwisie społecznościowym. Twierdził, że ma 19 lat. Ich rozmowa online stała się romantyczna i seksualna, a ofiara uwierzyła, że jest zakochana. W ciągu kilku tygodni spotykali się kilka razy na seks. Sprawca zrobił nagie zdjęcia ofierze i podał jej alkohol i narkotyki. Jej matka i ojczym dowiedzieli się i zgłosili przestępstwo na policję. Ofiara była samotna, miała problemy z narkotykami i alkoholem oraz problemy w szkole i z rodzicami. Zamieściła prowokacyjne zdjęcia na swoim portalu społecznościowym. Poznała innych mężczyzn online i uprawiała z nimi seks. Sprawca był podejrzanym w innej sprawie dotyczącej przestępstw online. Został uznany za winnego, ale nie został skazany w czasie przesłuchania.

Według Davidsona i Martellozzo, zachowanie przestępców seksualnych w Internecie może obejmować: „budowanie stron służących do wymiany informacji, doświadczeń i nieprzyzwoitych obrazów dzieci; organizowanie działalności przestępczej, która ma na celu wykorzystywanie dzieci do celów prostytucji i wytwarza nieprzyzwoite obrazy dzieci na poziomie zawodowym; organizowanie działalności przestępczej promującej turystykę seksualną”. Pielęgnacja dzieci to proces, który rozpoczyna się od wyboru przez przestępców seksualnych obszaru docelowego, który może przyciągnąć dzieci. W świecie fizycznym mogą to być miejsca odwiedzane przez dzieci, takie jak szkoły, centra handlowe czy place zabaw. Proces uwodzenia rozpoczyna się wtedy, gdy przestępcy szczególnie interesują się dzieckiem i sprawiają, że czuje się wyjątkowo z zamiarem nawiązania więzi. Internet znacznie ułatwił ten proces w wirtualnym świecie. Przestępcy wyszukują teraz swoje ofiary, odwiedzając w dowolnym momencie pokoje z czatami internetowymi (IRC) w domu lub w kafejce internetowej. Po zidentyfikowaniu dziecięcej ofiary przestępca może zaprosić ją do prywatnego obszaru IRC, aby prowadzić prywatne rozmowy na temat intymnych danych osobowych, w tym życia seksualnego napastnika

Charakterystyka Internetu

Internet to międzynarodowa sieć sieci, która łączy ludzi na całym świecie. Każdy komputer może komunikować się z prawie każdym innym komputerem podłączonym do Internetu. Internet stworzył uniwersalną platformę technologiczną, na której można budować wszelkiego rodzaju nowe produkty, usługi, społeczności i rozwiązania. Zmienia sposób, w jaki technologia informacyjna jest wykorzystywana przez osoby prywatne i organizacje. Internet zapewnił dogodny sposób komunikacji i dostęp do bogactwa informacji. W ciągu niespełna dwóch dekad Internet zmienił się z dziwnego medium komunikacyjnego w oczywiste narzędzie w naszych domach, szkołach, miejscach pracy i podróżach. Pozwala nam wyszukiwać informacje, wykonywać rutynowe zadania i komunikować się z innymi. Aspekty technologiczne Internetu rozwijają się z taką samą szybkością, jak liczba użytkowników na całym świecie. Internet zapewnia nam kontekst społeczny, w którym możemy spotykać się z innymi i wymieniać informacje. World Wide Web to system o powszechnie akceptowanych standardach przechowywania, wyszukiwania, formatowania, zmiany i wyświetlania informacji w środowisku

sieciowym. Informacje są przechowywane i wyświetlane jako strony elektroniczne, które mogą zawierać liczby, tekst, obrazy, grafikę, dźwięk i wideo. Te strony internetowe mogą być połączone elektronicznie z innymi stronami internetowymi, niezależnie od tego, gdzie się znajdują. Strony internetowe można przeglądać na dowolnym komputerze. W ankiecie przeprowadzonej wśród młodych ludzi w Norwegii w wieku od 8 do 18 lat 78 procent respondentów stwierdziło, że uczestniczy w czacie. Korzystanie z czatu do komunikacji jest bardziej powszechne niż korzystanie z poczty e-mail w tej grupie wiekowej. W grupie wiekowej 17-18 lat wszyscy respondenci stwierdzili, że rozmawiają na czacie. Odsetek zgłaszający, że zostali nękani podczas rozmowy, wyniósł 9 procent. Wśród rozmówców około jedna trzecia spotkała w rzeczywistości osoby, które po raz pierwszy spotkała podczas rozmowy. Internet jest cennym narzędziem; jednak może to być również szkodliwe dla dobrostanu dzieci ze względu na liczne zagrożenia online: istnieje możliwość wykorzystywania dzieci w cyberprzestrzeni poprzez nagabywanie seksualne w Internecie i dostęp do pornografii. Rzeczywiście, Internet jest pełen nieodpowiednich materiałów, w tym pornografii, czatów z tematami dla dorosłych i dostępu do komunikatorów, w których inni mogą się fałszywie przedstawiać. Ponieważ dzieci aktywnie korzystają z Internetu tam, gdzie nieznani inni mogą mieć do nich dostęp lub gdzie mogą być narażone na nieodpowiednie materiały seksualne, wymagają one ochrony i edukacji w zakresie bezpiecznego korzystania z Internetu. Uwodzenie online można porównać do nauki online i innych form aktywności online. Celem takich analogii jest identyfikacja zarówno podobieństw, jak i różnic. Na przykład uczenie się przez Internet ma strukturę formalną i nieanonimową. Dla niektórych jest to raczej przerażające niż bezpieczne, ponieważ studenci proszeni są o ujawnienie (braku) wiedzy w Internecie i podzielenie się nią z innymi. Aktywni i ekstrawertyczni studenci lubią to, podczas gdy inni studenci wybierają bierność. Ogólnie rzecz biorąc, korzystanie z Internetu umożliwia jednostkom odgrywanie roli osobowości, która może mniej lub bardziej różnić się od ich prawdziwej osobowości. Zawsze będzie różnica między Twoją rolą w wirtualnej rzeczywistości, a realnym. Wcielamy się w role dorosłych i rodziców lub dzieci i uczniów, zarówno w świecie rzeczywistym, jak i w rzeczywistości wirtualnej. Jednak w wirtualnym świecie łatwiej nam będzie żyć marzeniami i fantazjami. W środowiskach internetowych typu „drugie życie” ludzie są niewierni i budują swoje wymarzone życie samotnie lub z innymi. Co jest więc takiego szczególnego w byciu online? Jedną z odpowiedzi na to pytanie jest to, że możesz przebywać w innym, nieformalnym i anonimowym otoczeniu, aby urzeczywistnić marzenia i fantazje.

Relacje internetowe

Internet to specjalny system artefaktów, który ma ogromny pozytywny wpływ techniczny i społeczny na współczesne społeczeństwo:

Środowisko internetowe umożliwia dostęp do bogactwa informacji i komunikacji zarówno na odległość, jak i w czasie. Dostępna jest ogromna ilość danych na praktycznie każdy przedmiot, co czyni go skutecznym narzędziem do nauki.

Jednak Internet to także miecz obosieczny z negatywnymi i pozytywnymi konsekwencjami:

Może być nadużywany i budzi obawy społeczne. Dziś zagrożenie dla dzieci jest jeszcze większe, ponieważ Internet zapewnia drapieżnikom anonimowość.

Ostatnie postępy w technologii komputerowej pomagają drapieżnikom seksualnym, prześladowcom, pornografom dziecięcym, handlarzom dziećmi i innym, którzy chcą wykorzystywać dzieci. Chociaż istniały przed Internetem, pojawienie się nowej technologii dwie dekady temu umożliwiło łatwiejszą i szybszą dystrybucję materiałów pornograficznych i komunikację ponad granicami krajowymi i międzynarodowymi.

Z drugiej strony Internet nie jest cały negatywny w odniesieniu do komunikacji seksualnej:

Może być używany do zdrowej ekspresji seksualnej. Na przykład Internet daje możliwość tworzenia społeczności internetowych lub wirtualnych, w których izolowane lub pozbawione praw obywatelskich osoby, np. geje i lesbijki mogą komunikować się ze sobą w kwestiach seksualnych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; oferuje potencjał edukacyjny; i może pozwolić na eksperymenty seksualne na bezpieczniejszym forum, ułatwiając w ten sposób eksplorację i rozwój tożsamości.

Internet umożliwia przestępcom seksualnym natychmiastowy dostęp do innych przestępców seksualnych na całym świecie, fora ułatwiają otwartą dyskusję na temat ich pragnień seksualnych, wspólne pomysły na temat sposobów zwabienia ofiar, wzajemne wsparcie ich filozofii seksualnej dorosłych i dzieci, natychmiastowy dostęp do potencjalnych ofiar dzieci na całym świecie, ukrywanie tożsamości za zbliżanie się do dzieci, nawet do przedstawiania się jako członek grup młodzieżowych. Co więcej, Internet umożliwia potencjalnym przestępcom łatwy dostęp do czatów i serwisów społecznościowych zarezerwowanych dla nastolatków i dzieci, aby dowiedzieć się, jak się do nich zwrócić i do kogo skierować się jako potencjalne ofiary. Internet zapewnia środki do identyfikowania i śledzenia informacji kontaktowych w domu, a Internet umożliwia dorosłym budowanie długotrwałych wirtualnych relacji z potencjalnymi ofiarami, zanim spróbują nawiązać kontakt fizyczny z dzieckiem.

Relacje są budowane przy użyciu oprogramowania społecznościowego. Za pośrednictwem Internetu ludzie odkrywają i wymyślają nowe sposoby dzielenia się wiedzą i zainteresowaniami. Ludzie komunikują się w Internecie ludzkim głosem. Te rozmowy z wykorzystaniem oprogramowania społecznościowego są zbiorczo określane jako media społecznościowe, co obejmuje szeroki zakres terminów, które obejmują praktykę i wynikające z niej wyniki wszelkiego rodzaju informacji tworzonych online przez tych, którzy byli wcześniej konsumentami tych mediów:

Filozoficznie media społecznościowe opisują sposób, w jaki treści (zwłaszcza wiadomości i opinie) zostały zdemokratyzowane przez Internet oraz rolę, jaką ludzie odgrywają obecnie nie tylko w konsumowaniu informacji i przekazywaniu jej innym, ale także w tworzeniu i udostępnianiu im treści. to tekstowe, dźwiękowe lub wizualne.

Z tego powodu media społecznościowe są zamiennie nazywane treściami tworzonymi przez konsumentów lub użytkowników. Media społecznościowe są często definiowane przez kategorie narzędzi programowych, z których ludzie korzystają w celu konsumowania, przekazywania, tworzenia i udostępniania treści między sobą, w tym blogów, podcastów, wiki i sieci społecznościowych, które znalazły swoje miejsce w Internecie. Blogi dotyczące osobistych dzienników online są jednym z przykładów wspomnianych przez Cooka, a Mitchell sformułował następujące pytanie: „Czy blogi narażają młodzież na ryzyko seksualnego nagabywania lub nękania online?” Przeprowadzili ankietę telefoniczną wśród 1500 młodych użytkowników Internetu w wieku 10-17, w USA. Okazało się, że 16 procent młodych internautów zgłosiło się do blogowania w ciągu ostatniego roku. Najczęstszymi blogerami były nastolatki i dziewczęta, a blogerzy częściej niż inni młodzieńcy zamieszczali dane osobowe w Internecie. Jednak Mitchell odkrył, że blogerzy nie byli bardziej skłonni do interakcji z ludźmi, których poznali w Internecie i których nie znali osobiście. Młodzież, która wchodziła w interakcję z ludźmi, których poznali w sieci, niezależnie od tego, czy blogowali, czy nie, miała większe

szanse na otrzymanie internetowych ofert seksualnych. Blogerzy, którzy nie wchodzili w interakcję z osobami poznanymi online, nie byli narażeni na zwiększone ryzyko nagabywania seksualnego. Ponadto zamieszczanie danych osobowych nie zwiększało ryzyka. Jedyna stwierdzona różnica dotyczyła nękania, ponieważ stwierdzono, że młodzi blogerzy są bardziej narażeni na nękanie online, niezależnie od tego, czy wchodzili w interakcję z innymi online.

Przepisy dotyczące groomingu

Koncepcja uwodzenia seksualnego jest dobrze udokumentowana w literaturze dotyczącej przestępstw seksualnych i jest obecnie uwzględniana w polityce legislacyjnej, inicjatywach dotyczących wykrywania przestępczości i prewencji. Raport w Guardian Newspaper sugerował, że Centrum Wykorzystywania Dzieci i Ochrony w Internecie w Wielkiej Brytanii odbiera średnio 4 telefony dziennie od młodych ludzi, którzy planują spotkać się z osobami, z którymi nawiązali relacje seksualne online. Potencjalni przestępcy wykorzystujący Internet do popełniania przestępstw seksualnych wobec dzieci dzielą się na dwie główne kategorie: osoby, które wykorzystują Internet do namierzania dzieci i ich „pielęgowania” w celu wykorzystywania seksualnego; oraz tych, którzy produkują i/lub pobierają nieprzyzwoite, nielegalne obrazy dzieci z Internetu i rozpowszechniają je. Najnowsze przepisy mają na celu ochronę młodych ludzi przed nadużyciami w Internecie poprzez wprowadzenie klauzuli „grooming”. Ta nowa kategoria przestępstw została wprowadzona w ustawie o przestępstwach seksualnych (2003) w Anglii i Walii (ten rozdział ustawy dotyczy również Irlandii Północnej). Sekcja 15 sprawia, że „spotkanie z dzieckiem po ułożeniu seksualnym” jest przestępstwem; dotyczy to Internetu, innych technologii, takich jak telefony komórkowe, oraz „rzeczywistego świata”. „Grooming” obejmuje proces socjalizacji, poprzez który potencjalny przestępca dąży do interakcji z dzieckiem poniżej 16 roku życia, prawdopodobnie dzieląc się jego hobby i zainteresowaniami, próbując zdobyć zaufanie i przygotować je na wykorzystywanie seksualne. Pojęcie „uwodzenie” jest obecnie również uznawane w ustawodawstwie w Wielkiej Brytanii. Ustawa o przestępstwach seksualnych (2003) w Anglii i Walii i Irlandii Północnej oraz ustawa o ochronie dzieci i zapobieganiu przestępstwom seksualnym (2005) w Szkocji obejmują przestępstwo „spotkania z dzieckiem po określonym wstępnym kontakcie” (sekcja 1). „Kontakt wstępny” odnosi się do sytuacji, w których dana osoba umawia się na spotkanie z dzieckiem poniżej 16 roku życia, komunikując się z nim przynajmniej raz wcześniej (osobiście, za pośrednictwem Internetu lub innych technologii), w celu odbycia czynności seksualnej na dziecko. Kilka krajów zaczyna podążać za Wielką Brytanią w tworzeniu przepisów dotyczących zachowań związanych z uwodzeniem. Seksualne uwodzenie zostało ostatnio dodane do Ustawy o Zwalczaniu Przestępstw (2005) w Nowej Zelandii. W USA przesyłanie drogą elektroniczną informacji o dziecku w wieku 16 lat lub młodszym w celu popełnienia przestępstwa seksualnego jest przestępstwem. Australijski kodeks karny wprowadza podobne ograniczenia, podobnie jak kanadyjski kodeks karny. Prawodawstwo w Wielkiej Brytanii różni się tym, że przestępstwo związane z uwodzeniem na tle seksualnym dotyczy zarówno nowych technologii, w tym Internetu i telefonów komórkowych, jak i „rzeczywistego świata”; Ustawodawstwo w innych krajach dotyczy wyłącznie elektronicznego uwodzenia za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych. Norwegia jest jedynym innym krajem europejskim, który przyjął przepisy dotyczące pielęgnacji. Odpowiednie sekcje Ogólnego Kodeksu Karnego Cywilnego („straffeloven”) dotyczące przestępców seksualnych w Norwegii obejmują sekcję §195: Każda osoba, która podejmuje czynności seksualne z dzieckiem w wieku poniżej 14 lat, podlega karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający powyżej 10 lat. Jeżeli czynność ta była stosunkiem seksualnym, podlega karze pozbawienia wolności na okres nie krótszy niż 2 lata, a § 196: Każdy, kto podejmuje czynności seksualne z dzieckiem, które nie ukończyło 16 roku życia, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie dłuższy niż 5 lat. Sekcja 201a to nowa sekcja uwodzenia w norweskim prawie karnym. Sekcja ta została zawarta w Kodeksie karnym cywilnym w kwietniu 2007 roku. Grzywną lub karą pozbawienia wolności do 1 roku podlega każda osoba, która umówiła się na spotkanie z dzieckiem, które nie ukończyło 16 roku życia, a

która z zamiarem popełnienia czynu, o którym mowa w art. 195, 196 lub 200 art. przybył na miejsce spotkania lub miejsce, w którym miejsce spotkania można obserwować.

W prawie norweskim sekcja uwodzenia odnosi się do zamiaru popełnienia czynu. Jednak sprawca faktycznie musi się stawić lub spotkanie (czasem policyjna pułapka), sam zamiar spotkania to za mało, być może, że powinien, ale trudno to udowodnić ponad wszelką wątpliwość. W związku z tym przepisy brzmią następująco: „... jak przybył na miejsce spotkania lub miejsce, w którym miejsce spotkania można obserwować”. To na potencjalne miejsce popełnienia przestępstwa, czyli na miejsce spotkania, w którym przestępstwo ma mieć miejsce, sprawca przybył, lub sprawca może obserwować potencjalne miejsce przestępstwa, z którego się znajduje. Potencjalnego sprawcę i sprawcę nazywamy „on”, chociaż w literaturze niewiele wiadomo na temat płci wszystkich internetowych groomerów.

Polityka europejska

Opublikowany dokument UE (2009) zatytułowany „Zwalczanie wykorzystywania seksualnego, seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej” przedstawia braki i wizję ochrony młodych ludzi przed wykorzystywaniem seksualnym. W decyzji ramowej wskazano trudności w ochronie młodych ludzi w sytuacji, gdy istnieje tak duża różnorodność w krajowych przepisach prawa karnego i praktykach egzekwowania prawa w Europie. Sytuację pogarsza ukryty charakter przestępstwa i złożone kwestie, takie jak niechęć ofiar do zgłaszania nadużyć. Omówiono rolę technologii informacyjnej w ułatwianiu globalnych sieci nadużyć i przestępców seksualnych. UE sugeruje, że „rozwój technologii informacyjnej zaostrzył te problemy, ułatwiając tworzenie i rozpowszechnianie obrazów przedstawiania seksualnego wykorzystywania dzieci, jednocześnie oferując przestępcom anonimowość i rozkładając odpowiedzialność w różnych jurysdykcjach. Łatwość podróżowania i różnice w dochodach napędzają tak zwaną dziecięcą turystykę seksualną, w wyniku której przestępcy seksualni na dzieciach często bezkarnie popełniają przestępstwa za granicą. Poza trudnościami w ściganiu przestępczość zorganizowana może przynosić znaczne zyski przy niewielkim ryzyku” (s. 2). W następstwie tej decyzji ramowej jest prawdopodobne, że inne kraje europejskie pójdą za przykładem Wielkiej Brytanii i Norwegii, wprowadzając przepisy dotyczące uwodzenia, a „ogłądanie” nieprzyzwoitych zdjęć dzieci stanie się przestępstwem: „Nowe formy wykorzystywania i wykorzystywania seksualnego ułatwione przez wykorzystanie technologii informatycznych byłaby kryminalizowana. Obejmuje to świadome uzyskiwanie dostępu do pornografii dziecięcej, aby uwzględnić przypadki, w których oglądanie pornografii dziecięcej ze stron internetowych bez pobierania lub przechowywania obrazów nie jest równoznaczne z „posiadaniem” lub „zakupem” pornografii dziecięcej. Również nowe przestępstwo „uwodzenie” zostało włączone ściśle według sformułowania uzgodnionego w Konwencji Rady Europy” (s. 6). Artykuł 5 odnosi się do uwodzenia w Internecie jako nagabywania dzieci w celach seksualnych” (s.5) i wymaga, aby każde państwo członkowskie zapewniło, że takie zachowanie jest karalne z mocy prawa. Dotyczy to spraw dotyczących dzieci poniżej wieku przyzwolenia na mocy prawa krajowego (które różni się znacznie w Europie), w których osoba dorosła umawia się na spotkanie w celu wykorzystania seksualnego za pośrednictwem „systemu informacyjnego” (s. 5). Przepisy dotyczące pielęgnacji zostały wprowadzone w kilku krajach, ale obecnie są one uznawane w decyzji ramowej UE (art. 5). Trudność polega oczywiście na tym, że ramy te nie są w żaden sposób egzekwowalne, a kraje mogą po prostu zdecydować się na „opt-out”, zwłaszcza jeśli ich obecne ramy prawne, zwłaszcza w odniesieniu do wieku przyzwolenia, nie są łatwe do dostosowania do zalecanych przepisów.

Siedemnaście charakterystyk internetowych

Wszyscy znamy usługi online w Internecie. Typowym przykładem jest bankowość internetowa, w której płacimy rachunki w domu. Większość Norwegów ma wieloletnie osobiste doświadczenie w korzystaniu

z usług online w Internecie. Według Organizacji Narodów Zjednoczonych Norwegia zajmuje trzecie miejsce na świecie pod względem usług internetowych świadczonych przez rząd. Na szczycie listy znajdują się Szwecja i Dania, a za Norwegią Stany Zjednoczone i Holandia. Wielka Brytania zajmuje dziesiąte miejsce na liście. Zaobserwowano szereg cech charakterystycznych Internetu dla usług online, które mogą rzucić światło na metody, którymi potencjalni przestępcy używają do pielęgnacji dzieci. Poniższa lista została wygenerowana na podstawie przeglądu literatury:

1. Rozłączona komunikacja osobista. Chociaż komunikacja w Internecie może mieć treść osobistą, nie jest postrzegana jako interpersonalna. Typowym przykładem jest poczta e-mail, w której nadawca może czuć się całkowicie odłączony od czasu i miejsca, w którym odbiorca czyta wiadomość e-mail. Nawet podczas rozmowy w czasie rzeczywistym nadawca i odbiorca mogą jednocześnie dostrzegać zaangażowanie i rozłąkę. Niektórzy mogą nieświadomie zmienić swoją osobowość, przechodząc z komunikacji twarzą w twarz na komunikację e-mailową. Uwodzenie w Internecie może być i często różni się od uwodzenia w „prawdziwym świecie” tym, że potencjalni przestępcy spędzają mało czasu na czacie i przechodzą od razu do sedna, czasami od razu, np. „czy chciałbyś się spotkać na seks”. Sugerowałoby to, że Internet może działać na rzecz usuwania zahamowań związanych z kontaktem twarzą w twarz, co można wytłumaczyć rozłącznym charakterem komunikacji osobistej w Internecie, a tym samym unikaniem nieprzyjemnych stanów emocjonalnych. Istnieją jednak potencjalni przestępcy, którzy nadal spędzają znaczną ilość czasu na uwodzeniu dziecka w Internecie, zwłaszcza w sieciach peer-to-peer, w celu przygotowania go na nadużycia. Ogólnie rzecz biorąc, istnieje szereg cech odróżniających Internet od świata rzeczywistego jako dwie zasadniczo różne formy uwodzenia.

2. Technologia pośrednicząca. Według Afuah i Tucciego Internet jest technologią pośredniczącą, która łączy niezależne strony. Połączenia międzysieciowe mogą być typu business-to-business (B2B), business-to-consumer (B2C), Government-to-business (G2B), osoba do osoby (P2P) lub jakkolwiek inny związek między osobami i organizacjami. W przypadku groomingu Internet służy jako technologia pośrednicząca głównie w komunikacji między osobami (P2P), ale zdarzają się również osoby do grupy (P2G) i grupa do osoby (G2P). W odniesieniu do uwodzenia, zmiany w wzajemnych powiązaniach zachodzą z czasem, gdzie początkowy kontakt może rozpocząć się jako osoba do grupy, na przykład grupa nastolatków, a następnie przejść do osoby do osoby, gdzie potencjalny sprawca został wyróżniony z potencjalnej ofiary.

3. Uniwersalność. Uniwersalność Internetu odnosi się do jego zdolności do powiększania i zmniejszania świata. Poszerza świat, ponieważ każdy w dowolnym miejscu na świecie może potencjalnie udostępnić swoje usługi, wiadomości i prośby każdemu w dowolnym miejscu na świecie w dowolnym czasie. Zmniejsza się świat w tej odległości, jaka jest zmniejszona na drogach elektronicznych. W przypadku groomingu Internet umożliwia każdemu groomingowi potencjalny kontakt z każdym, w dowolnym miejscu i czasie. Kontakt nawiązuje się bez konieczności fizycznej podróży groomera, wystarczy, że podróżuje drogą elektroniczną. Internet łączy globalną komunikację z niesamowitą gamą zasobów. Globalny zasięg, jaki umożliwia Internet, pozwala na przekraczanie kulturowych i narodowych granic o wiele wygodniej i efektywniej niż w przypadku tradycyjnej pielęgnacji. Jednak między jurysdykcjami istnieją kwestie kulturowe i komunikacyjne, które mogą ograniczać stopień powszechności postrzeganej przez użytkowników.

4. Sieci zewnętrzne. Technologia lub produkt wykazują zewnętrzne efekty sieciowe, gdy stają się bardziej wartościowe dla użytkowników, ponieważ więcej osób z nich korzysta. Klasycznym przykładem jest pierwsza osoba w Polsce, która kupiła sobie telefon. Dopóki druga osoba nie dostała telefonu, w Polsce nie było z kim rozmawiać przez telefon. Wartość telefonu przypadająca na każdego abonenta rośnie wraz z liczbą abonentów. Podobnie wartość Internetu rośnie wraz z liczbą internautów. Im więcej osób jest podłączonych do sieci w Internecie, tym cenniejsza jest sieć dla każdego użytkownika

. Im więcej dzieci jest podłączonych do sieci, tym sieć jest cenniejsza dla każdego groomera, ponieważ może on dotrzeć i nawiązać kontakt z większą liczbą potencjalnych ofiar. Ponieważ dostęp do Internetu znajduje się w coraz większej liczbie domów na całym świecie, liczba potencjalnych ofiar odpowiednio wzrasta.

5. Kanał dystrybucji. Internet pełni rolę kanału dystrybucji produktów będących bitami informacyjnymi, takich jak oprogramowanie, muzyka, wideo, wiadomości, bilety i pieniądze. Efekt zastąpienia występuje, gdy Internet jest wykorzystywany do obsługi tych samych dostaw, które były obsługiwane przez stary fizyczny kanał dystrybucji. Występuje efekt rozszerzenia, jeśli z Internetu korzysta więcej osób i korzysta z nowych usług. Podczas pielęgnacji dzieci potencjalny sprawca może wykorzystywać Internet nie tylko do komunikacji. Może też używać go do wysyłania prezentów i innych cyfrowych przedmiotów, którymi dziecko może być zainteresowane. Może również wysyłać cyfrowe przedmioty, którymi dziecko nie zawsze jest zainteresowane, takie jak zdjęcia i filmy pornograficzne, aby przetestować reakcje.

6. Moderator czasu. Internet ma zdolność skracania i wydłużania czasu. Skraca czas osobom, które chcą uzyskać informacje, gdy źródła informacji są zamknięte. Wydłuża czas, gdy powiązana praca może być wykonywana w różnych momentach czasu. Oba wymiary Internetu jako moderatora czasu mogą mieć znaczenie w wiktylizacji dzieci online. Gdy dziecko jest offline, groomer może zostawić mu wiadomości i prezenty do odebrania przy następnym logowaniu.

7. Niski standard kosztów. Osoby fizyczne nie mogłyby wykorzystywać właściwości Internetu, gdyby go zaadoptowały. Z dwóch powodów adopcja była łatwa. Przede wszystkim Internet i aplikacja webowa to standardy otwarte dla wszystkich i bardzo proste w obsłudze. Po drugie, koszt Internetu jest dużo niższy niż w przypadku wcześniejszych środków komunikacji elektronicznej. Ze względu na niski standard kosztów dostęp do Internetu nie ogranicza się do osób zamożnych czy dobrze wykształconych. Zarówno dorośli, jak i dzieci mają dostęp niezależnie od klasy społecznej w większości krajów. Dla groomera umożliwia to dostęp nie tylko do dużej liczby dzieci, ale także do dużej różnorodności dzieci. Uniwersalne standardy techniczne Internetu umożliwiają każdemu komputerowi połączenie się z dowolnym innym komputerem, niezależnie od platformy technologicznej, z której każdy korzysta.

8. Podwójny elektroniczny. To nie prawdziwa osoba jest obecna w Internecie. Jest to cyfrowa kopia osoby, która jest obecna. Cyfrowa informacja o osobie tworzy jej wizerunek, który nazywamy elektronicznym sobowtorem. To, w jaki sposób groomer jest postrzegany przez dziecko w Internecie, zależy więc zarówno od informacji, jakie podaje osoba, jak i obrazu, jaki ta informacja tworzy w umyśle dziecka. Nawet jeśli groomer jest całkowicie szczerzy we wszystkich kontaktach z dzieckiem, dziecko może postrzegać mężczyznę jako bardzo odmiennego od rzeczywistości i być może podobnego do kogoś, kogo dziecko już zna. Również mężczyzna może dostrzec dziecko i stworzyć w swojej głowie elektroniczny sobowtór dziecka, który może być daleki od rzeczywistości, ale który może służyć jego fantazji.

9. Elektroniczna podwójna manipulacja. Tworzony w Internecie sobowtór elektroniczny przedstawia obraz rzeczywistej osoby. Prawdziwa osoba może zmienić swojego elektronicznego sobowtóra i uczynić go mniej więcej podobnym do prawdziwego ja. Najbardziej oczywistą zmianą jest wiek, w którym groomer może twierdzić, że jest młodszy niż w rzeczywistości. Wymaga to spójności we wszystkich innych informacjach, tak aby prezentowany wiek pokrywał się z innymi informacjami o osobie. Podobnie dzieci mogą twierdzić, że są starsze niż w rzeczywistości.

10. Asymetria informacji. Asymetria informacji jest często redukowana w Internecie. Asymetria informacji występuje, gdy jedna strona transakcji posiada informacje, których nie ma druga strona -

informacje, które są ważne dla transakcji. Sieć WWW zmniejsza takie asymetrie informacji, ponieważ druga strona może znaleźć te same informacje w sieci. Ani mężczyzna, ani dziecko nie mają monopolu informacyjnego w obszarach, w których informacje są dostępne w sieci WWW. Jednak dorosły będzie zazwyczaj miał większą wiedzę niż dziecko, co prowadzi do asymetrii informacji między potencjalnym sprawcą a potencjalną ofiarą, którą potencjalny sprawca może zbadać i wykorzystać.

11. Nieskończona pojemność wirtualna. Dostęp do Internetu jest postrzegany jako nieograniczony; nie musisz czekać w kolejce ani czekać w kolejce. Na przykład społeczności wirtualne, takie jak pokoje na czacie, mają nieograniczone możliwości dla członków, którzy mogą rozmawiać o dowolnej porze dnia i tak długo, jak chcą. Jednak w niektórych częściach świata występują ograniczenia przepustowości i infrastruktury, które zmniejszają pojemność wirtualną. Ilość czasu spędzanego przez gromadów online na pogoni za dziećmi będzie zależała od wielu czynników, takich jak dostępna pojemność wirtualna.

12. Niezależność w czasie i przestrzeni. Podczas gdy tradycyjne spotkanie wymaga, aby uczestnicy byli obecni w tym samym miejscu w tym samym czasie, wirtualne spotkanie w Internecie jest możliwe, nawet jeśli różni uczestnicy są obecni w różnych miejscach w różnym czasie. Środowisko internetowe umożliwia dostęp do bogactwa informacji i komunikacji zarówno na odległość, jak i w czasie. Niezależność w czasie i przestrzeni jest typowa w przypadku korzystania z poczty e-mail. Uczestnicząc w czacie, uczestnicy są zobowiązani do odpowiedzi w krótkim czasie, eliminując niezależność w czasie, ale nadal zachowując niezależność w przestrzeni. W telefonie komórkowym wiadomości SMS mają tę samą charakterystykę niezależności w czasie i przestrzeni. Calder zasugerował, że Internet promuje lepsze relacje społeczne, ponieważ ludzie będą uwolnieni od ograniczeń czasu i miejsca, jednak może również ograniczyć relacje społeczne do wirtualnego świata i wzmocnić izolację. Znaczenie dla internetowych gromad można znaleźć zarówno w związkach, jak i izolacji praktykowanej czasami przez potencjalnych przestępców.

13. Cyberprzestrzeń. Korzystanie z Internetu to nie tylko dodatek lub dodatek do prawdziwego życia. Jest także czynnikiem umożliwiającym alternatywny styl życia w cyberprzestrzeni z własną cyberkulturą. Cyberprzestrzeń jest raczej abstrakcyjną przestrzenią niż przestrzenią fizyczną, w której kultura wyłoniła się z wykorzystania sieci komputerowych do komunikacji, rozrywki i biznesu. Cyberkulturę można na przykład znaleźć w społecznościach wirtualnych, które są grupą ludzi, którzy kontaktują się głównie za pośrednictwem mediów komunikacyjnych, takich jak biuletyny, telefon, poczta e-mail, wiadomości błyskawiczne lub grupy dyskusyjne, a nie twarzą w twarz w celach społecznych i innych. Jeśli chodzi o uwodzenie online, zarówno dorośli, jak i dzieci są czasami członkami wirtualnych społeczności. Calder twierdzi, że istnieje wiele korzyści, jakie można uzyskać z rozwoju relacji online i relacji online, które stają się seksualne w cyberprzestrzeni. Cyberprzestrzeń może ułatwiać tworzenie romantycznych relacji, zwiększać szanse na znalezienie „optymalnego” partnera, podkreślać, że relacje mogą rozwijać się na podstawie przywiązań i poprawiać umiejętności komunikacji interpersonalnej, ale wirtualnej.

14. Dynamiczna sieć społecznościowa. Pojawienie się usług sieci społecznościowych radykalnie zmieniło nasze rozumienie tradycyjnych, terytorialnych sieci społecznościowych. Przeciętny portal społecznościowy człowieka z Zachodu obejmuje około 150 osób. Po utworzeniu fizycznej sieci społecznościowej ta liczba członków z czasem niewiele się zmienia, a sami członkowie nie zmieniają się zbyt wiele. W przeciwieństwie do tego Internet umożliwia jednostkom rozszerzanie i ograniczanie ich sieci społecznościowej oraz zastępowanie członków w sieci. Internet zapewnia kontekst społeczny, w którym coraz więcej ludzi może spotykać coraz więcej ludzi, w których z czasem ludzie są zastępowani przez innych. W Internecie istnieje dynamiczna sieć społecznościowa, a nie stabilna sieć

społecznościowa. Gdy zarówno potencjalni sprawcy, jak i potencjalne ofiary dynamicznie zmieniają swoje sieci społecznościowe, wzrasta prawdopodobieństwo kontaktu.

15. **Wszechobecność.** W tradycyjnym groomingu miejsce do pielęgnacji to miejsce fizyczne, takie jak szkoły, imprezy sportowe, galerie handlowe, kluby dziecięce czy miejsca publiczne. Uwodzenie online jest wszechobecne, co oznacza, że jest możliwe prawie wszędzie i o każdej porze. Umożliwia pielęgnację z laptopa, w domu, w pracy, a nawet z samochodu, wykorzystując technologię mobilną. Rezultatem jest przestrzeń pielęgnacyjna - miejsce pielęgnacyjne wykraczające poza tradycyjne granice i usunięte z lokalizacji czasowej i geograficznej. Z punktu widzenia groomerów wszechobecność zmniejsza koszty transakcyjne - koszty pielęgnacji dzieci. Aby dokonywać transakcji z dziećmi online w wirtualnym świecie, nie jest już konieczne, aby potencjalny przestępca seksualny spędzał czas lub pieniądze podróżując do miejsca uwodzenia, a do podjęcia wysiłku potrzeba znacznie mniej wysiłku umysłowego

16. **Bogactwo.** Bogactwo informacji odnosi się do złożoności i treści przekazu. Tradycyjne kanały komunikacji mają ogromne bogactwo. Są w stanie zapewnić osobistą komunikację twarzą w twarz za pomocą dźwiękowych i wizualnych wskazówek podczas nawiązywania kontaktu. Sieć umożliwia jednoczesne dostarczanie bogatych wiadomości tekstowych, dźwiękowych i wideo do dużej liczby osób

17. **Interaktywność.** Systemy wykorzystywane w Internecie są interaktywne, co oznacza, że umożliwiają dwukierunkową komunikację między dorosłym a dzieckiem. Interaktywność pozwala wirtualnemu groomerowi zaangażować dziecko w sposób podobny do doświadczenia twarzą w twarz, ale na masową, globalną skalę. Interaktywność daje zarówno potencjalnej ofierze, jak i potencjalnemu sprawcy możliwość przekazywania wiadomości bez przerwy.

Wirtualne społeczności przestępców

Kierkegaard twierdzi, że anonimowość, dostępność niezwykle wrażliwych danych osobowych i łatwość nawiązywania kontaktów sprawiają, że portale społecznościowe są użytecznym narzędziem dla internetowych drapieżników. Witryny umożliwiają zarówno potencjalnym przestępcom, jak i potencjalnym ofiarom zbadanie i wykorzystanie wszystkich 17 wymienionych powyżej cech Internetu. Podczas gdy wiele witryn ma ograniczenia wiekowe, możliwe jest, że potencjalni przestępcy błędnie podają swój wiek (na przykład wątpliwe jest, jak daleko MySpace może usunąć osoby, które mają powyżej 18 lat, ale udają, że mają mniej niż 18 lat). Aby ukryć swoje adresy IP i lokalizacje, korzystają z połączeń Wi-Fi lub serwerów proxy. Zdecentralizowane sieci peer-to-peer zapobiegają śledzeniu materiałów na konkretnym serwerze, a szyfrowanie pozwala im zachować prywatność czatów online przed osobami nadzorującymi sieć. Serwisy społecznościowe były badane w różnych kontekstach. Na przykład Tufekci badał szybkie przyswajanie internetowych serwisów społecznościowych przez studentów na kampusie uniwersyteckim w USA. Korzystając z danych ilościowych i jakościowych opartych na zróżnicowanej próbie studentów, porównano cechy demograficzne i inne cechy użytkowników serwisów społecznościowych i osób niebędących użytkownikami. Dokonano rozróżnienia między uwodzeniem społecznym a prezentacją siebie. W badaniu osoby niebędące użytkownikami przejawiały stosunek do towarzyskiego uwodzenia (plotki, pogawędki i uogólniona, niefunkcjonalna ciekawość ludzi), który wahał się od niedowierzania do wrogię. Wbrew oczekiwaniom w badaniu osoby niekorzystające nie zgłaszały mniejszej liczby bliskich znajomych w porównaniu z użytkownikami, ale utrzymywały kontakt z mniejszą liczbą osób. Użytkownicy byli również cięższymi użytkownikami ekspresyjnego Internetu, który jest praktyką i wydajnością technologicznie zapośredniczonej społeczności. Tak więc, chociaż towarzyskie uwodzenie poprzez język może być ważną ludzką działalnością, wydaje się, że nie ma powodu przypuszczać, że wszyscy

będą jednakowo skłonni do takiej aktywności. Zainteresowanie wymianą i przeglądaniem informacji społecznościowych o przyjaciółach i znajomych oraz ciekawość ludzi może być prawdopodobnie związane z zainteresowaniem tym, w jaki sposób aplikacja konkretnie ułatwia taką aktywność. Kiedy zastosujemy terminologię Tufekci do uwodzenia online, groomerzy online będą prawdopodobnie bardziej użytkownikami ekspresyjnego Internetu niż pedofile, którzy nie korzystają z serwisów społecznościowych. Jako użytkownicy ekspresyjnego Internetu, groomerzy online wykorzystują Internet jako narzędzie do wyrażania opinii i przekazywania informacji. Ekspresyjny Internet to praktyka i wydajność technologicznie zapośredniczonej społeczności. Jest to wykorzystanie Internetu do przeprowadzania i realizacji interakcji, autoprezentacji, występów publicznych, zarządzania kapitałem społecznym, monitoringu społecznego oraz tworzenia, utrzymywania i rozwijania więzi społecznych. Ekspresyjny Internet można uznać za ekologię społeczną obejmującą innych ludzi, wartości, normy i konteksty społeczne. Z kolei Internet instrumentalny odnosi się do poszukiwania informacji, gromadzenia wiedzy i transakcji handlowych w Internecie oraz komunikacji pozaspołecznej związanej z takimi transakcjami. Jest to zazwyczaj internet bankowości internetowej, zakupów i sprawdzania pogody. Tufekci nie stwierdził różnicy w korzystaniu z instrumentalnego Internetu dla użytkowników i osób niekorzystających z serwisów społecznościowych. Ekspresyjny Internet szybko się rozwija, co często opisuje się w popularnej prasie jako rozwój technologii społecznościowych. Narzędzia te zostały przyswojone jako środek interakcji społecznych i integracji społecznej dla coraz większej liczby ludzi i społeczności. Ludzie coraz częściej korzystają z ekspresyjnego Internetu w sposób, który uzupełnia lub wspiera ich społeczność offline. Rozróżnienie między tymi dwiema grupami użytkowników jest kwestią podniesioną również przez niektórych kuratorów sądowych, z którymi rozmawiał Davidson w Wielkiej Brytanii. Kuratorzy pracowali z groomerami w programach terapeutycznych. Mówili o przestępcach, dla których Internet odgrywał znaczącą rolę w ich życiu i którzy mieli wiele relacji online. Używanie Internetu do obrażania było niemal naturalnym postępowaniem dla tych przestępców, ponieważ odgrywało tak dużą rolę w innych obszarach ich życia. Internet dał potencjalnym przestępcom seksualnym możliwość tworzenia własnych wirtualnych społeczności, umożliwiając natychmiastowy dostęp do innych przestępców na całym świecie, otwartą dyskusję na temat ich pragnień seksualnych, wymianę pomysłów na temat sposobów zwabienia ofiar oraz wzajemne wsparcie ich filozofii seksu dorosłych i dzieci. . Technologia komputerowa i Internet umożliwiają potencjalnym przestępcom seksualnym zlokalizowanie i interakcję z innymi przestępcami łatwiej niż wcześniej. Aspekty organizacyjne wspólnego miejsca spotkań i wynikające z tego wsparcie, jakie zapewniają sobie drapieżniki dziecięce, są prawdopodobnie ich największą zaletą - i najbardziej kłopotliwą dla zaniepokojonej publiczności.

Dzieci-drapieżcy tworzą społeczności internetowe i więzi za pomocą Internetu. Otwarcie jednoczą się przeciwko władzom prawnym i dyskutują o sposobach wpływania na myślenie publiczne i prawodawstwo dotyczące wykorzystywania dzieci. Podczas gdy witryny internetowe przestępców seksualnych są śledzone i usuwane z serwerów internetowych w krajach na całym świecie, w większości części świata pojawiają się ponownie w szybszym tempie, wiele witryn jest hostowanych w Stanach Zjednoczonych i Rosji.

Przykładem strony internetowej reprezentującej wirtualną społeczność przestępców seksualnych jest „Boylove”. Jedną z największych sieci przestępców seksualnych w Internecie. Na stronie internetowej można znaleźć Manifest Boylove, który argumentował za relacjami międzypokoleniowymi :

Jako miłośnicy chłopców dystansujemy się od aktualnej dyskusji na temat „wykorzystywania seksualnego dzieci”. Ludzka seksualność odgrywa taką samą rolę w miłosnym związku chłopców, jak niewątpliwie w każdym związku między ludźmi. Kochanek pragnie przyjaznej i bliskiej relacji z chłopcem.

Podobny tekst można znaleźć na Boylovers.net:

Z biegiem lat pedofilia, czy też miłość chłopięca, jak jest czasem nazywana, spotkała się z ostrą krytyką ze strony tych, którzy są jej przeciwni w mediach, rządzie i społeczeństwie. Często może to być bardzo jednostronne i niezwykle zjadliwe. W BoyLover.net wierzymy, że ludzie zasługują na szansę wysłuchania obu stron sporu. Niewątpliwie do tej pory przeczytałeś lub usłyszałeś wiele opinii przeciwko pedofilii. Mając to na uwadze, skorzystaliśmy z okazji, aby przedstawić różne poglądy, aby ludzie mogli dokonać świadomą decyzję dotyczącą tematu.

Warto wspomnieć tutaj o Boylover.net, ponieważ badania nad przestępcami seksualnymi w krajach takich jak Norwegia, Szwecja i Wielka Brytania skupiają się bardziej na dziewczętach niż na chłopcach. Jak wynika z wyroku sądu norweskiego, prawie wszystkie sprawy dotyczą wiktyzacji dziewcząt. Lillywhite i Skidmore twierdzą, że pogląd, iż chłopcy nie są wykorzystywani seksualnie, jest bardzo powszechny wśród wielu profesjonalistów pracujących z młodymi mężczyznami. Czy potencjalni przestępcy seksualni zainteresowani chłopcami uprawiają seks online inaczej niż potencjalni przestępcy seksualni zainteresowani dziewczynami? Różne zachowania związane z uwodzeniem mogą być stosowane w przypadku różnych płci. D'Ovidio i inni przeprowadzili analizę zawartości 64 stron internetowych, które promują, popierają i przekazują informacje wspierające relacje seksualne między dorosłymi a dziećmi, aby ustalić, czy te strony zostały zaprojektowane jako środowisko uczenia się przestępstw związanych z wykorzystywaniem seksualnym dzieci. Ich ustalenia wskazują, że przeanalizowane strony internetowe z rzeźnikami dla dorosłych i dzieci były przestępcze, ponieważ zawierały różnorodne narzędzia komunikacyjne (np. pokoje rozmów, komunikatory internetowe i fora dyskusyjne) w celu wspierania interakcji między użytkownikami witryny i narażania użytkowników na racjonalizację za przestępstwa i, z kolei definicje sprzyjające naruszeniom seksualnym wobec nieletnich. Biorąc pod uwagę te wyniki badań, D'Ovidio i inni) zalecają organom ścigania rozważenie rozszerzenia ograniczeń dla firm oferujących usługi hostingu witryn internetowych w celu zmodyfikowania ich warunków świadczenia usług w celu zakazania treści nawołujących do relacji seksualnych między dorosłymi a dziećmi. Spośród 64 przebadanych stron internetowych 40 zarejestrowano w Stanach Zjednoczonych, 9 w Holandii, 5 w Kanadzie, 4 w Wielkiej Brytanii i po 1 w każdym z krajów Brazylia, Czechy, Finlandia, Francja, Liechtenstein i Słowacja .